

“ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਬਣੇ”

“ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਲਈ ਦੁਖ ਝੱਲਣਾ” ਉਹ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ 2:1 ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਦੁਖ ਝੱਲਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਆਇਤ 3 ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਸਿਪਾਹੀ ਵਾਂਗੁ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲੋ” ਆਇਤ 9 ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਮੈਂ ਬਦਕਾਰ ਵਾਂਗੁ ਬੰਧਨਾਂ ਤੀਕ ਤੀਕ ਦਾ ਦੁਖ ਭੋਗਦਾ ਹਾਂ।”

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਹਦਾਇਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਹਨ। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੰਨਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਵੀ ਕਾਫੀ ਮਦਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1 ਤੋਂ 13 ਆਇਤਾਂ ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ: 1 ਤੋਂ 7 ਆਇਤਾਂ ਅਤੇ 8 ਤੋਂ 13 ਆਇਤਾਂ। ਦੋਹਾਂ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਹਦਾਇਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੈ। 2:1-7 ਵਿਚ ਹਦਾਇਤ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ 2:8-13 ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ।

ਤਿੰਨ ਨਸੀਹਤਾਂ (2:1-3)

“ਤਕੜਾ ਹੋ” (2:1)

‘ਉਪਰੰਤ ਹੋ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ, ਤੂੰ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਕੜਾ ਹੋ।

ਆਇਤ 1. 1 ਤੋਂ 3 ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਨਸੀਹਤਾਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਨਸੀਹਤ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, **ਉਪਰੰਤ ਹੋ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ, ਤਕੜਾ ਹੋ।** “ਉਪਰੰਤ” ਸ਼ਬਦ ਪਿੱਛੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਲ ਤੱਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਅਸਿਯਾ ਵਿਚ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਤਕੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨੇਸਿਫੁਰਸ ਦੀ ਵੱਲ ਜਿਹੜਾ ਤਕੜਾ ਸੀ। “ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ” ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ ਹੈ “ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ।” 1:2 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ “ਪਿਆਰੇ ਬੱਚੇ” ਆਖਿਆ ਸੀ। “ਤਕੜਾ ਹੋ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ἐνδυναμώω (ਐਨਡੁਨਾਮੂ) ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ। 4:17 ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਤਕੜਿਆਂ ਕੀਤਾ” ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਆਇਤ 1 ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ: **ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ।** ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ “ਤਕੜਾ ਹੋਣ” ਦੇ ਲਈ ਆਖਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਮੁਖ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਜਮਾਉਣ, ਆਪਣਾ ਜਬਾੜਾ ਜਮਾਉਣ ਅਤੇ ਹਿੱਲਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਲੈਣ ਵਿਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਬਲ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ। ਆਤਮਿਕ ਬਲ ਉਸ ਦੇ ਵੱਲੋਂ

ਇਕ ਵਰਦਾਨ (“ਕਿਰਪਾ” ਦੀ ਗੱਲ) ਹੈ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:8-10 ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ “ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ” ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਵਾਕ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੇਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ “ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ” (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:27; KJV)।

“ਮਾਤਬਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ” (2:2)

ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੈਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਥੋਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਜੇਹਿਆਂ ਮਾਤਬਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਜਿਹੜੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਜੋਗ ਹੋਣ।

ਆਇਤ 2. ਦੂਜੀ ਨਸੀਹਤ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਹਨ: ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੈਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਥੋਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਜੇਹਿਆਂ ਮਾਤਬਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਜਿਹੜੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਜੋਗ ਹੋਣ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨੈਰਥ ਰਾਈਡ, ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿਚ ਮੈਕਉਏਰੀ ਸਕੂਲ ਆਫ ਪਰੀਚਿੰਗ (ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੁਣ ਮੈਕਉਏਰੀ ਸਕੂਲ ਆਫ ਬਿਬਲੀਕਲ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਹੈ) ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਆਇਤ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿਚ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸ੍ਰੋਤ ਅਤੇ ਆਧਾਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਤੱਕ, ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੇ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪਰਚਾਰ ਸਿਰਫ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸੀ। ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਪੌਲਸ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ (ਇੰਜੀਲ) ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਸੀ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ (ਇੰਜੀਲ) ਅੱਗੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੇ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ (ਇੰਜੀਲ) ਅੱਗੇ ਮਾਤਬਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣੀ ਸੀ। ਬਦਲੇ ਵਿਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਤਬਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ (ਇੰਜੀਲ) ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਦ ਤੱਕ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੇ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਸੌਂਪ” (παραιτίθημι, ਪਾਰਾਟਿਥੇਮੀ) NASB ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ 1:14 ਵਿਚ “ਅਮਾਨਤ” (παράθηκη, ਪਾਰਾਥੀਕ) ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕਿਰਿਆ ਰੂਪ ਹੈ। NIV ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਲਈ “ਸਾਈ” ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਕਰਨਾ ਹਰੇਕ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਅੱਗੇ ਸੌਂਪਣ ਵਾਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ (ਇੰਜੀਲ) ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਦੇ, ਮਸੀਹੀਅਤ ਸਿਰਫ “ਇਤਹਾਸ ਦੀ ਪਗ ਟਿੱਪਣੀ” ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ।¹

ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੇ ਵਚਨ “ਮਾਤਬਰ ਮਨੁੱਖਾਂ”² ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਸੀ। “ਮਾਤਬਰ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ πιστός (ਪਿਸਟੋਸ) ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਵਾਲਾ” (ਇਕ ਧਾਰਣਾ ਜਿਹੜੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਜ਼ੋਰ “ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਬਣਨ” ਤੇ ਹੈ।³ ਪੌਲਸ ਨੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਨੁੱਖਾਂ, ਸਫਲ ਮਨੁੱਖਾਂ, ਜਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮਾਤਬਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੋਗ ਹੋਣ “ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਜੋਗ ਹੋਣ” ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਸੀ। “ਜੋਗ”

ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ἰκανός* (*ਹਿਕਾਨੇਸ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ “ਸਮਰੱਥ” ਜਾਂ “ਯੋਗ” ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।⁴ ਕਿਉਂਕਿ ਐਲਡਰ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਯੋਗਤਾ “ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਜੋਗ ਹੋਣ” ਦੀ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:2),⁵ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਸ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਵਚਨ “ਸੌਪਣ” ਦੁਆਰਾ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸਿਰਫ ਐਲਡਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ “ਬਹੁਤਿਆਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ” ਦੇ ਅਰਥ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।⁶ “ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ” ਸ਼ਬਦ ਸੰਬੰਧਕ *ὅτι* (*ਡੀਆ*) ਤੋਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅਰਥ ਹੈ “ਰਾਹੀਂ।” ਕੁਝ ਲੇਖਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਵਾਕ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ” ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ “ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ” ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।⁷ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿਚ, ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੋਈ “ਗੁਪਤ ਸੰਦੇਸ਼” ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਗਿਣੇ ਚੁਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਝੂਠੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ);⁸ ਬਲਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਆਮ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ “ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ” ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ “ਰਸੂਲੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ” ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੈਨ ਆਰ. ਡਬਲਿਯੂ. ਸਟੈਟ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ,

... ਰਸੂਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਰਸੂਲੀ ਸੇਵਕਾਈ, ਇਖਤਿਆਰ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼, ਰਸੂਲਾਂ ਦੀ ਡਾਕਟਰਿਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਰਸੂਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਲਾ ਬਦਲੀ ਕੀਤੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਰਸੂਲੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ... ਇਹ ਰਸੂਲੀ ਪਰੰਪਰਾ “ਭਲੀ ਅਮਾਨਤ” ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।⁹

“ਦੁਖ ਝੱਲ” (2:3)

³ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਸਿਪਾਹੀ ਵਾਂਗੂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲ।

ਆਇਤ 3. ਤੀਜੀ ਨਸੀਹਤ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਕੈਦਖਾਨੇ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: **ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲ।** “ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲ” ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਸੰਯੁਕਤ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *συγκακοπαθῆω* (*ਸੁਨਕਾਕੋਪਾਥੀਓ*) ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਕਿ *σύν* (*ਸੁਨ*, “ਨਾਲ”), *κακός* (*ਕਾਕੋਸ*, “ਬੁਰਾ”, ਨੁਕਸਾਨ) ਅਤੇ *πάσχω* (*ਪਾਸਚੋ*, “ਦੁਖ ਝੱਲਣਾ”) ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਬਣਿਆ ਹੈ।¹⁰

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, **ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸਿਪਾਹੀ ਵਾਂਗੂ** “ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲ।” “ਸਿਪਾਹੀ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *στρατιώτης* (*ਸਟਰੈਟੀਓਟੇਸ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸ਼ਬਦ “ਸਟਰੈਟਜੀ ਜਾਂ ਰਣਨੀਤੀ” ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਅਕਸਰ ਸੈਨਾ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵਰਤਦਾ ਸੀ।¹¹ ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:25; ਫ਼ਿਲੇਮੋਨ 2)। ਜੇਮਸ ਥੋਮਪਸਨ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ,

ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਨਵੀਂ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਕ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੰਸਥਾ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਡਾ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਕ ਸਮੂਹ ਨੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੀਤ ਜੋ ਸੈਨਾ ਦੇ ਰੂਪਕ ਨਾਲ ਇਸ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਨਵੀਂ ਗੀਤਾਂ ਵਾਲੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਇਕ ਸਮੂਹ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਗੀਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਮਸੀਹੀ ਸਿਪਾਹੀਓ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਜਾਓ” ਅਤੇ “ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀਓ, ਉੱਠੋ,” ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆਈ ਮਿਸ਼ਨ ਤੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸੈਨਾ ਦੇ ਰੂਪਕ ਵਿਚ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ¹²

ਆਇਤ 3 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਇਕ ਰੂਪਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਤ ਦਿਨ ਡਿਊਟੀ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਕਈ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੈਨਾ ਵਿਚ ਇਹ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਕਦਮਾਂ ਤੇ ਚੱਲਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਈ ਦੁਖ ਝੱਲਣ ਦੀ ਆਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਤਿੰਨ ਉਦਾਹਰਣਾਂ (2:4-7)

ਆਇਤ 4 ਤੋਂ 7 ਵਿਚ, ਤਿੰਨ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ। ਆਇਤ 4 ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦੱਸਿਆ। ਅਗਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਦੋ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ: ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਖੇਡਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ। ਇਹ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨਪਸੰਦ ਰੂਪਕ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਇੱਕ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਕੋਲ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ (9:6, 7, 24-27)। ਇੱਥੇ, ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ “ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ” ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ।

ਸਿਪਾਹੀ (2:4)

“ਕੋਈ ਸਿਪਾਹਗਰੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਾਉਂਦਾ ਭਈ ਆਪਣੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰੇ।

ਆਇਤ 4. ਪਹਿਲਾ, ਸਿਪਾਹੀ: ਕੋਈ ਸਿਪਾਹਗਰੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਾਉਂਦਾ ਭਈ ਆਪਣੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰੇ। NIV ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਕੋਈ ਸਿਪਾਹਗਰੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਾਉਂਦਾ” ਕਿਰਿਆ στρατεύω (*ਸਟ੍ਰਾਟੇਯੂਓ*, “ਸਿਪਾਹਗਰੀ”) ਅਚਾਨਕ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ), ਪਰ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਪਾਹੀ “ਸਿਪਾਹਗਰੀ” ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ (NEB) “ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਾਉਂਦਾ” (2:4)। “ਫਸਾਉਂਦਾ” ἐμπλέκω (*ਏਂਪਲੇਕੋ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ “ਬੁਣਨਾ”¹³ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮੂਲ ਪਾਠ ਭੇਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ

ਉਪਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉੱਨ ਕੰਡੀਲੀਆਂ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿਚ ਫਸ ਗਈ ਸੀ।¹⁴ ਇੱਥੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਵਿਹਾਰਾਂ ਵਿਚ ਉਲਝੇ ਹੋਣ ਲਈ ਅਲੰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਇਹ “ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰਾਂ” ਵਿਚ ਫਸਣ ਦੇ ਰੂਪਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। “ਵਿਹਾਰਾਂ” *πραγματεία* (*ਪਰੇਗਮਟੇਆ*) ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ “ਗਤੀਵਿਧੀ” ਜਾਂ “ਕਿੱਤੇ”¹⁵ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। NASB ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਣ ਦੇ ਲਈ “ਵਿਹਾਰਾਂ” ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ “ਸੰਸਾਰ” ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰਨਾਂ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ, ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ “ਨਾਗਰਿਕ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: “ਨਾਗਰਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ” (NEB; CJB; NIV), “ਨਾਗਰਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ” (ESV), “ਨਾਗਰਿਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ” (NAB; NJB; NLT) ਹੈ।

ਆਇਤ 4 ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ “ਫਸਾਉਂਦਾ” ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ – ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਫਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮੁੱਖ “ਕੰਮ” ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦੇਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਫਲੇਏਡ ਸ਼ੁਬਰਟ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਓਕਲੇਹੋਮਾ, ਮੁਸਕੋਗੀ ਦੇ ਵੇਸਟ ਸਾਈਡ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਭਾਈ ਸ਼ੁਬਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਮਯਾਬ ਸਕੂਲ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਓਕਲੇਹੋਮਾ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੂਰਬੀ ਭਾਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ: “ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੀਵਿਕਾ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੈਸਿਆਂ ਵੇਚਦਾ ਹਾਂ।” ਆਇਤ 4 ਦਾ ਸ਼ਬਕ ਸਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸੰਦੇਸ਼ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੱਤੀ 6:33 ਵਾਲਾ ਹੈ: “ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਦੇ [ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ] ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭਾਲੋ।”

ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ “ਭਈ ਆਪਣੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰੇ” (2:4)। ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਸਾਨੂੰ ਅਜੀਬ ਜਾਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਆਪਣੇ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਆਇਤ 4 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। “ਉਸ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਓ” (*στρατολογέω*, *ਸਟ੍ਰਾਟੋਲੋਜਿਓ*) ਅਤੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਿਪਾਹੀਆਂ¹⁶ ਨੂੰ ਚੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ KJV) ਅਤੇ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਇੱਕ “ਫ਼ੌਜ ਦੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ”¹⁷ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫ਼ੌਜ ਦੇ ਇੱਕ ਆਗੂ ਦੇ ਲਈ ਸਵੈ-ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤਤਕਾਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ (ਵੇਖੋ 1 ਸਮੂਏਲ 11:7)। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ/ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ NIV)। ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਜੀਉਣ ਅਤੇ ਮਰਨ ਵਿਚ ਇਹੋ ਫਰਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 11:28) ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹੈ (ਕੁਲੋਸੀਆਂ 3:12) ਉਹ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਮਾਂਡਰ ਵੀ ਹੈ (ਮੱਤੀ 28:18)। ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ (2:5)

ਫੇਰ ਜੇ ਕੋਈ ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚ ਖੇਡੇ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤੀਕ ਉਹ ਕਾਇਦੇ ਮੂਜਬ ਨਾ ਖੇਡੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੁਕਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

ਆਇਤ 5. ਦੂਜੀ ਮਿਸਾਲ ਦੌੜਾਕ ਦੀ ਹੈ: ਫੇਰ ਜੇ ਕੋਈ ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚ ਖੇਡੇ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤੀਕ ਉਹ ਕਾਇਦੇ ਮੂਜਬ ਨਾ ਖੇਡੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੁਕਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਖੇਡਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰੂਪਕ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ। ਗਰੀਸ ਵਿਚ ਪੈਨਹੇਲੈਨਿਕ ਖੇਡਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਓਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ (ਓਲੰਪਿਆ ਵਿਚ), ਪਾਇਥਿਅਨ ਖੇਡਾਂ (ਡੈਲਫੀ ਵਿਚ), ਨੇਮਾਨ ਖੇਡਾਂ (ਨੇਮੇਆ ਵਿਚ), ਇਸਥਾਮੀਅਨ ਖੇਡਾਂ (ਇਸਥਾਮਿਆ ਵਿਚ, ਜੋ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ), ਅਤੇ ਪੈਨਾਥੋਨਾਇਕ ਖੇਡਾਂ (ਅਥੈਨੇ ਵਿਚ) ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

“ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚ ਖੇਡੇ”¹⁸ ἄθλων (ਅਥਲੋਨ) ਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਦੌੜਾਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕ ਟ੍ਰੈਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੌੜਾਕ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ।¹⁹ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਕੋਈ ਅਥਲੈਟਿਕ ਘਟਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਲਫ਼ੈਡ ਮਾਰਸ਼ਲ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਕੁਸਤੀ”²⁰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤਾ।

ਘਟਨਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਜੀ ਸੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ “ਇਨਾਮ ਜਿੱਤ” ਸਕੇ। ਇਹ ਵਾਕ ਇੱਕ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ στεφανος (ਸਟੇਫਾਨੋਸ), ਜਿੱਤ ਦੇ ਮੁਕਟ²¹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ, ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਲਾ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਜੋ ਜੈਤੂਨ, ਲੋਰੇਲ, ਜੰਗਲੀ ਅਜਵਾਇਣ, ਜਾਂ ਚੀੜ) ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇਤੂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ “ਮੁਕਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ” ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ “ਕਾਇਦੇ ਮੂਜਬ ਨਾ ਖੇਡੇ।” “ਕਾਇਦੇ ਮੂਜਬ” νομίμως (ਨੋਮਿਮੋਜ਼) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ “ਨਿਯਮ” (νόμος, ਨੋਮੋਜ਼) ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਨੋਮਿਮੋਜ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਨਿਯਮ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ” (ਵੇਖੋ KJV)। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ (ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਚੰਗੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਜਾਂ ਖੇਡ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮ। ਇਹ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਖਿਡਾਰੀ ਜਿੱਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਣੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇੱਕ ਖਿਡਾਰੀ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਦੁਖਦਾਇਕ ਪ੍ਰਦਸ਼ਣ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।²²

ਕਿਸਾਨ (2:6)

ਕਰਸਾਣ ਜਿਹੜਾ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਫ਼ਸਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 6. ਤੀਸਰਾ ਚਿੱਤਰ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦਾ ਹੈ: ਕਰਸਾਣ ਜਿਹੜਾ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਫ਼ਸਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸਾਨ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਮਨਪਸੰਦ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:10; ਗਲਾਤੀਆਂ 6:7-9)। “ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਸਹਿਰੀ ਫੈਲਾਅ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੇਹਨਤੀ ਕਿਸਾਨ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪਤਾ ਸੀ।”²³ ਸਿਪਾਹੀ ਅਤੇ ਖਿਡਾਰੀ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਦਾ ਹੈ ਜੋ “ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਰਹਿਤ, ਖਤਰੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”²⁴

ਆਇਤ 6 ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ “ਮਿਹਨਤ” ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ κοπιάω (*ਕੋਪੀਆਓ*, “ਬੱਕ ਕੇ ਚੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੱਕ ਮੇਹਨਤ ਕਰਨੀ”²⁵), ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਸੌਖਾ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸਫਲਤਾ “ਜਿੰਨੀ ਉਸ ਦੇ ਪਸੀਨੇ ਤੇ ਉੱਨੀ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਤੇ”²⁶ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਹਲ ਚਲਾਉਣਾ ਸੀ, ਬੀਜ ਬੀਜਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਅਤੇ ਕੀੜੇ-ਮਕੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੀਂਹ ਵਰ੍ਹਾਵੇਗਾ। ਕਈ ਸਾਲ ਉਸ ਨੇ ਫ਼ਸਲ ਕੱਟੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਲ ਉਸ ਨੇ ਫ਼ਸਲ ਨਹੀਂ ਕੱਟੀ। ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਾਲ ਹੋਣ ਤੇ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਦੀਆਂ ਫ਼ਸਲਾਂ ਸਫਲ ਹੋਣ ਤੇ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਫ਼ਸਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਫ਼ਸਲ ਤੱਕ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਸੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਉਹੀ ਬਿੰਦੂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:10 ਵਿਚ ਬਣਾਇਆ ਸੀ: ਕਿਸਾਨ (ਪ੍ਰਚਾਰਕ) ਨੂੰ ਫ਼ਸਲ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ (ਅਰਥਾਤ, ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ)। ਦੂਸਰੇ ਇੱਕ ਆਤਮਕ ਅਮਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ: ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ/ਸਿੱਖਿਅਕ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਥਨ ਸਤ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਆਇਤ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ। *ਸਖ਼ਤ-ਮਿਹਨਤ* ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।²⁷ ਮੀਂਹ ਵਰ੍ਹੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫ਼ਸਲ ਉੱਗਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੀਜਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਫ਼ਸਲ ਤੇ ਕੀੜੇ ਵੀ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਲ ਦੇ ਹਰ ਮੌਸਮ ਵਿਚ, ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਵੀ ਛੱਡਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਖਿਰ ਵਿਚ ਉਹ ਫ਼ਸਲ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ “ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ” ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਜੇ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, [ਤਿਮੋਥਿਉਸ] ਉਹ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ!” (2:7)

‘ਜੇ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੈਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦੇਵੇਗਾ।

ਆਇਤ 7. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਕਥਨ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਸੰਖੇਪ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ: ਜੇ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੈਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਉਲੇਖ ਉਸ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਿਲਸਿਲੇਵਾਰ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ – ਯੂਨਾਨੀ ਮੂਲ ਪਾਠ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਛੱਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ (2:3-6)। ਉਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ “ਵਿਚਾਰ” ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ।

“ਧਿਆਨ ਰੱਖ” (νοέω, ਨੋਏਓ) “ਸੋਚਣਾ, ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੋਚਣਾ”²⁹ ਆਦਿ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵੱਧ, ਪਰ ਰੁੱਕ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸੋਚ – ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸੋਚ।”³⁰ ਜੇਕਰ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਨੂੰ “ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦੇਵੇਗਾ।” ਅਰਥਾਤ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸਮਝ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।³¹

ਆਇਤ 1 ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਵੇਗਾ; ਇੱਥੇ, ਉਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਇਦਿਆਂ ਵਿਚ ਦੋ ਸੱਚਾਈਆਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ, ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਮਸੀਹੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਸਾਂਝੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਸਮਝ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸੋਚਣ, ਧਿਆਨ ਦੇਣ, ਮਨਨ ਕਰਨ, ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ, ਗੰਭੀਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾਮੂਲੀ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਰੂਹਾਨੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ “ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਦੇਵੇਗਾ।” ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਵਿਗੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕੋ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਹਰ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ ਹੈ – ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ “ਗੜਬੜੀ ਦਾ ਲੇਖਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:33; KJV)। ਐਲਗਜ਼ੈਂਡਰ ਕਾਰਸਨ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ:

ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਅਰਥ ਇਸ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਭਰਮ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਹੈ?³²

ਦੂਸਰਾ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਜਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਝ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਨਿਰੰਤਰ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ,

ਤਾਂ ਹੋਰ ਵਚਨ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵਚਨ ਦੀ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਈ ਕੰਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਅਨੁਵਾਦਾਂ, ਯੂਨਾਨੀ ਲੈਕਸੀਕਨ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿਚ ਸਹਾਇਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਵਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਚ (ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ) ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧੀਕ ਸਾਰਥਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਉਪਦੇਸ਼, ਇੱਕ ਪਾਠ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਮਿੱਤਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। “ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਦਾ ਘਾਟਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬਿਨਾ ਉਲਾਂਭੇ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ” (ਯਾਕੂਬ 1:5)। ਮੈਂ ਸਮਝ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਸਾਂ; ਅਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ, ਮੈਂ ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ ਈਮਾਨਦਾਰ ਮਨ ਲਈ – ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਸਾਂ – ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਦੇ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: “ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਭਈ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਅਚਰਜ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂ” (ਜ਼ਬੂਰ 119:18)। ਧਰਮੀ ਪੁਰਖ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 5:16)।

ਦੇ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (2:8-10)

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ (2:8)

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਦਾਉਦ ਦੀ ਨਸਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ।

ਆਇਤ 8. 2:3-6 ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਹੁਣ, ਆਇਤ 8 ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੀ ਆਖਰੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵੱਲ ਲਗਾਇਆ। ਆਇਤ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, **ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ**, ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਅਧਿਆਇ 1 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ।

ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ? ਉਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ (ਮੱਤੀ 13:54-58)। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਾਦ ਰੱਖੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬੇਇਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਯਸਾਯਾਹ 53:9), ਉਸ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਇਆ ਗਿਆ (ਮੱਤੀ 27:27-31, 39-44), ਤੁੱਛ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਯਸਾਯਾਹ 53:3)। ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮੌਤ ਮਰਿਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 27:35)। “ਮਸੀਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਮਿੱਤ ਦੁਖ ਝੱਲ ਕੇ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਛੱਡ ਗਿਆ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਪੈੜ ਉੱਤੇ ਤੁਰੋ” (1 ਪਤਰਸ 2:21)।

ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਉਦ ਦੀ ਨਸਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਉਸ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ” ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 1:4)। ਦਾਉਦ ਦੀ ਨਸਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣ

ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਮਸੀਹਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ (ਮੱਤੀ 1:1-17; ਵੇਖੋ 2 ਸਮੂਏਲ 7:16; ਜ਼ਬੂਰਾਂ 132:11, 12)। ਇੱਥੇ ਜ਼ੋਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਦਾਊਦ ਦੀ ਅੰਸ ਵਿਚੋਂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 1:3)। ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਰੱਬੀ ਦੋਵੇਂ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 1:3, 4; ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:6-8)। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ, ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਰੱਬੀ ਸੀ, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸੀ – ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਸ (ਵੇਖੋ 2 ਯੂਹੰਨਾ 7)। ਅੱਜ ਕਈ ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਾਸ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਰੱਬੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਗਲਤ ਹਨ। ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਰੱਬੀ ਦੋਵੇਂ ਸੀ!

ਵਾਕ “ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ” ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਜੀ ਉੱਠਿਆ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ਬਦ *ἐγείρω* (*ਈਗੈਰੋ*) ਆਦਰਸ਼ ਸਥਿਰ ਭਾਗ ਹੈ ਅਤੇ “ਅਜੇ ਵੀ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ”³³ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਕ ਦਾ ਅਰਥ “ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ” ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ “ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ।” ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ, ਜੀਉਂਦਾ, ਜੇ ਸਦਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 8:34; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 7:25)।

ਜਦੋਂ ਦਿਨ ਹਨੇਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ:

... ਤਾਂ ਆਓ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਹਰੇਕ ਭਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਪ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਫਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰੇ ਸੁੱਟ ਕੇ ਉਸ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ ਸਬਰ ਨਾਲ ਦੌੜੀਏ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਵੱਲ ਤੱਕਦੇ ਰਹੀਏ ਜਿਹੜਾ ਨਿਹਰਾ ਦਾ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਹ ਨੇ ਉਸ ਅਨੰਦ ਨਮਿੱਤ ਜੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਲਾਜ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣ ਕੇ ਸਲੀਬ ਦਾ ਦੁਖ ਝੱਲਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਸੇਚੇ ਜਿਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੀ ਐਡੀ ਲਾਗਬਾਜ਼ੀ ਸਹਿ ਲਈ ਭਈ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਜਾਓ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:1-3)।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜੀ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਮਸੀਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ **ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ** ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਕੇਂਦਰ-ਬਿੰਦੂ ਸਨ। ਵਾਕ “ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ” ਸਾਨੂੰ ਅਜੀਬ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਖਿਰਕਾਰ, ਇਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਹੈ। ਪਰ, ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: “ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਕੇ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰੱਖੀਂ।” ਯਿਸੂ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਇੰਜੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਸੂਲ ਇਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਇੰਝ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 2:16; 16:25)। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦਾਸ (2:9, 10)

ਜਿਹ ਦੇ ਨਮਿੱਤ ਮੈਂ ਬਦਕਾਰ ਵਾਂਝੁ ਬੰਧਨਾਂ ਤੀਕ ਦਾ ਦੁਖ ਭੋਗਦਾ ਹਾਂ ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਬੱਧਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ।¹⁰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਸਹਿੰਦਾ

ਹਾਂ ਭਈ ਓਹ ਭੀ ਉਸ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਦੀਪਕ ਤੇਜ ਸਣੇ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ।

ਆਇਤ 9. ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਅਗਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਉਹ ਖੁਦ ਸੀ। ਅੱਠਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿਚ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, **ਜਿਹ ਦੇ ਨਮਿੱਤ ਮੈਂ ਬਦਕਾਰ ਵਾਂਙੁ ਬੰਧਨਾਂ ਤੀਕ ਦਾ ਦੁਖ ਭੋਗਦਾ ਹਾਂ।** ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਭੋਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਦੁੱਖ ਭੋਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਕਥਨ ਕਠੋਰ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕਠੋਰ ਤੋਂ ਅਤਿਅੰਤ ਕਠੋਰ ਵਿਚ ਵੱਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: (1) “ਦੁਖ ਭੋਗਦਾ,” (2) “ਬੰਧਨਾਂ ਤੀਕ,” (3) “ਬਦਕਾਰ ਵਾਂਙੁ।”

“ਦੁਖ ਭੋਗਦਾ” *κακοπαθέω* (*ਕੈਕੋਪੈਥਿਓ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਅਗੇਤਰ *σύν* (*ਸਨ*, “ਨਾਲ”) ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਆਇਤ 3 ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਇਹ “ਹਾਨੀ ਝੱਲਣਾ”³⁴ ਹੈ। “ਬੰਧਨਾਂ ਤੀਕ” *δεσμός* (*ਡੈਸਮੋਸ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ *δέω* (*ਡੀਓ*, “ਬੰਨਣ”) ਤੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ, ਜਾਂ ਬੰਦੀ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ³⁵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਇਸ ਬੰਧਨ ਵਿਚ ਜੰਜੀਰਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।³⁶ ਰੋਮ ਨੇ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੈਦੀ ਬਚ ਸਕੇਗਾ।

ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਹਲਾਤਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ “ਇੱਕ ਬਦਕਾਰ ਵਾਂਙੁ” ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। “ਬਦਕਾਰ” *κακοῦργος* (*ਕਾਕੋਰਗੋਸ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ *κακός* (*ਕਾਕੋਸ*, “ਬੁਰਾਈ”) ਅਤੇ *ἔργον* (*ਐਰਗੋਨ*, “ਕੰਮ”) ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ “ਕੁਕਰਮੀ”³⁷ ਹੈ (ਵੇਖੋ KJV) ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਕਾਲੀ ਸ਼ਬਦ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ “ਬੁਰਿਆਰਾਂ” ਦੇ ਪਦਨਾਮ ਵਿਚ ਹੈ (ਲੂਕਾ 23:32, 33, 39)। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰੋਮ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਪੌਲੁਸ ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਰਮ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੰਥ ਦਾ ਆਗੂ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਨਾਸ ਦੇ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਤਾਇਆ ਅਤੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਪੌਲੁਸ ਵੀ ਉਹੀ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨੋਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ: **ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਬੱਧਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ [ਡੀਓ]।**³⁸ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੈਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (2:2)। ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਪੱਤੀਆਂ ਫੈਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰੋਮ ਵਿਚ ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਪੌਲੁਸ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਚਨ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇਗਾ (2:2)। ਲਾਟ ਬਲ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਵਚਨ “ਜੀਉਂਦਾ ਅਤੇ ਗੁਣਕਾਰ” (4:12) ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਟਲ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਕਦੇ ਨਾ ਟਲਣਗੇ” (ਮੱਤੀ 24:35)। ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਅੱਜ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ!

ਆਇਤ 10. ਪੋਲੁਸ ਦੁੱਖ ਕਿਉਂ ਸਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ? ਇਹ ਆਇਤ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, **ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ... ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਸਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।** “ਸਹਿੰਦਾ ਹਾਂ” ὑπομένω (*ਹੁਪਮੈਨੋ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ὑπό (*ਹੁਪੋ*, “ਅਧੀਨ”) ਅਤੇ μένω (*ਮੈਨੋ*, “ਰਹਿੰਦਾ”) ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਇਹ “ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ, ਡਟੇ ਰਹਿਣਾ, ਫੜੀ ਰੱਖਣਾ, ਸਹਿਣਾ ਹੈ।”³⁹ ਵਿਲੀਅਮ ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਾ (ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ, ਗਵਾਹੀ ਦੇਣਾ, ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨਾ) ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਭਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੀਵਨ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।”⁴⁰ “ਸੱਭੇ ਕੁਝ” ਵਿਚ ਹਰ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸਹਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਥਰਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕੋਰੜਿਆਂ ਅਤੇ ਬੈਂਤਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਬੇੜੇ ਗਰਕ ਗਏ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:23-28); ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੌਤ ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਭਾਰੇ ਬੋਝ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੋਲੁਸ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ *ਕੀ* ਸੀ? ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੈ: **ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ।** “ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ” ਦੇ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (ἐκλεκτός, *ਏਕਲੇਕਟੋਸ*) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਚੁਣੇ ਹੋਏ”⁴¹ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਚੋਣ ਕਰਨਾ” ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐੱਚ. ਸੀ. ਜੀ. ਮੌਲ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, “ਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਥੇ ‘ਚੁਣੇ ਹੋਏ’ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਹੈ।”⁴²

ਪੋਲੁਸ ਇਸ ਲਈ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ **ਭਈ ਓਹ ਭੀ [ਚੁਣੇ ਹੋਏ] ਉਸ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ** ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ। ਮੁਕਤੀ “ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ” ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਫਿਰ ਜੋੜਿਆ, ਇਸ ਦੀ (ਮੁਕਤੀ) ਨੂੰ **ਸਦੀਪਕ⁴³ ਤੇਜ ਸਣੇ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ।** ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ *ਸ਼ਾਨਦਾਰ* ਜੀਵਨ ਹੈ। ਪੋਲੁਸ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਣ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਜਾ ਸਕਣ।

ਜੇ ਲੋਕ ਵਚਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਕੈਲਵਿਨਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਇਤ 10 ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ “ਚੁਣੇ ਜਾਣ” ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਲੋਕ ਹੀ ਬਚਾਏ⁴⁴ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋਕ ਹੀ ਗੁਆਚਣਗੇ। ਜੇ ਲੋਕ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ” ਜਾਂ “ਚੁਣੇ ਹੋਏ” ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

“ਧਿਆਨ ਦਿਓ,” ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਕਿ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਹਨ (‘ਚੁਣੇ ਗਏ’) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕ੍ਰਮ ਪਹਿਲਾਂ ‘ਚੁਣੇ ਗਏ,’ ਫਿਰ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹੈ।” ਉਹ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਅਕਸਰ “ਮੁਕਤੀ” ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਹੈ – ਅਰਥਾਤ, ਅਦਭੁੱਤ ਮੁਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੰਜੀਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (ਮਰਕੁਸ 16:16), ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:7), ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿਖਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ (ਸੰਪੂਰਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ) “ਸਵੀਟ ਬਾਏ ਐਂਡ ਬਾਏ ਵਿਚ”⁴⁵ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 5:9, 10)।

ਆਇਤ 10 ਵਿਚ, ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਅੰਤਿਮ ਮੁਕਤੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। NASB ਇਸ ਛਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਮੁਕਤੀ” ਅਤੇ “ਸਦੀਪਕ ਤੇਜ” ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ: “ਉਸ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਦੀਪਕ ਤੇਜ ਸਣੇ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨਾ” “ਉਸ” ਅਤੇ “ਸਣੇ” ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਯੂਨਾਨੀ ਮੂਲ ਪਾਠ ਵਿਚ “ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਅਨਾਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਨਾਲ [μετά, ਮੈਟਾ] ਮੁਕਤੀ” (ਵੇਖੋ KJV)। ਸਾਡੀ ਆਖਰੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸਿਖਰ “ਸਦੀਪਕ ਤੇਜ” ਹੈ। NEB ਵਿਚ ਹੈ “ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਮੁਕਤੀ।” “ਚੁਣੇ ਹੋਏ”/“ਚੁਣੇ ਗਏ” ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਹਨ, ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38) ਪਰ ਹੁਣ ਵੀ ਆਪਣੇ “ਸਦੀਪਕ ਤੇਜ” ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦੁਖ ਭੋਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਇਦਾ (2:11-13)

¹¹ਇਹ ਬਚਨ ਸਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਏ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਾਂਗੇ ਭੀ
¹²ਜੇ ਸਹਾਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਭੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਜੇ ਉਹ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ
ਭੀ ਸਾਡਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ। ¹³ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਬੇ ਵਫ਼ਾ ਹੋਈਏ ਪਰ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ
ਜੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ।

ਆਇਤਾਂ 11-13. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਅਤੇ ਤੀਤੁਸ⁴⁶ ਨੂੰ ਲਿਖੀਆਂ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਵਿਚ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਸਤ ਹੈ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਧੁਨਿਕ ਅਨੁਵਾਦ ਆਇਤਾਂ 11 ਤੋਂ 13 ਨੂੰ ਕਾਵਿਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਕਾਂ⁴⁷ ਦੇ ਲੈਅਦਾਇਕ ਰੂਪ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਸੀਹੀ ਭਜਨ⁴⁸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, “ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ, ਭਾਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।”⁴⁹ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਥਨ ਖੁਦ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ (ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਣਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ) ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਏ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਾਂਗੇ ਭੀ ਜੇ ਸਹਾਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਭੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਜੇ ਉਹ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਭੀ ਸਾਡਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਬੇ ਵਫ਼ਾ ਹੋਈਏ ਪਰ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ।

“ਇਹ ਬਚਨ ਸਤ ਹੈ” ਵਿਚ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਜੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਜੋੜਾ ਸਾਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਜੋੜਾ ਨਾਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ। ਸਾਕਾਰਾਤਮਕ ਲਾਈਨਾਂ ਧੰਨਵਾਦ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਨਾਕਾਰਾਤਮਕ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਲਾਇਨ 1: “ਕਿਉਂਕਿ⁵⁰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਏ⁵¹ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਾਂਗੇ ਭੀ” (2:11)। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਰੋਮੀਆਂ 6:3-6 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 6:8 ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵੀ ਸਮਾਂਤਰ ਹੈ: “ਪਰੰਤੂ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਾਂਗੇ ਭੀ।”

ਪਰ, ਸਾਡਾ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ “ਮਰਨਾ” ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ “ਦੇਹੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ” ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ (ਰੋਮੀਆਂ 8:13; ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:31; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:10)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ “ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਾਂਗੇ ਵੀ।” ਅਰਥਾਤ, ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ, ਅਸਲੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲਵਾਂਗੇ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਡੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿਚ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਖਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 11 ਤੋਂ 13 ਨੂੰ “ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਗੀਤ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਹੀਦਾਂ⁵² ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੋਚਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, “ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਏ” ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ ਕਹਿਣਗੇ, “ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰਦੇ ਹਾਂ” ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ “ਇਹ ਸਤ ਬਚਨ” ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਤਸੱਲੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਲਾਇਨ 2: “ਜੇ ਸਹਾਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਭੀ ਕਰਾਂਗੇ” (2:12)। “ਸਹਾਰ” ਉਸੇ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਹੈ ਜੋ 2:10 ਵਿਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪੈਲੂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਸਹਿੰਦਾ [ਹੁਪਮੈਨੇ] ਹਾਂ।” ਦੁੱਖ ਸਹਾਰਨਾ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ “ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ।” ਇਹ “ਰਾਜ ਕਰਨਾ” ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਰਕਤ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਸ਼ਿਖਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਹੁਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਂ (1 ਪਤਰਸ 2:9; ਪਰਕਾਸ਼ 5:10)। ਅਸੀਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ 8:16, 17), ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਵਿਚ, ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲੇਗੀ (ਪਰਕਾਸ਼ 3:21; ਵੇਖੋ 5:10)। ਦੋਵੇਂ ਸਮੇਂ ਹੁਣ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਅਸੀਂ “ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ... ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ” (ਪਰਕਾਸ਼ 20:6)।⁵³ ਰੋਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ – ਹਾਂ, ਇਕਦਮ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ – ਪਰ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿਚ, ਉਹ ਰਾਜ-ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਸਨ।

ਲਾਇਨ 3: “ਜੇ ਉਹ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਭੀ ਸਾਡਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ” (2:12)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ” (ਮੱਤੀ 10:33)। “ਇਨਕਾਰ ਕਰੀਏ” ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ਬਦ ἀρνήσασθαι (ਅਰਨਿਓਮਾਈ) ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਤਿਆਗਣਾ”⁵⁴ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਮੱਤੀ 7:21-23 ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾਕਾਮ ਰਹੇ ਸਨ ਕਹੇਗਾ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ” ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਚ ਜੋ ਸਾਡੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, NIV ਵਿਚ ਹੈ “ਉਹ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ।”

ਆਇਤ 4: “ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਬੇ ਵਫ਼ਾ ਹੋਈਏ ਪਰ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ

ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ” (2:13)। “ਬੇ ਵਫ਼ਾ” ἀπιστέω (ਅਪਿਸਟੀਓ) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਬਦ πιστεύω (ਪਿਸਟੀਓ, “ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ”) ਤੋਂ α (ਅ) ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਵਾਚਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। “ਵਫ਼ਾਦਾਰ” ਸੰਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ πιστός (ਪਿਸਟੋਸ)⁵⁵ ਤੋਂ ਹੈ। ਅਪਿਸਟੀਓ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ” ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਪਿਸਟੋਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਯੋਗ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ “ਬੇ ਵਫ਼ਾ” ਅਤੇ “ਵਫ਼ਾਦਾਰ” ਬੇਹਤਰ ਹਨ।

ਇਹ ਚੌਥੀ ਲਾਇਨ ਤੀਸਰੀ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਇੱਕ ਮੋੜ ਹੈ: ਜੇਕਰ ਲਾਇਨ ਪਿਛਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ, ਇਸ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਸੀ, “ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੈ”; ਪਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਦੀ ਵੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਲਾਇਨ ਵਿਚ “ਵਫ਼ਾਦਾਰ” ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹੈ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਲਾਇਨ 4 ਸ਼ਾਇਦ ਲਾਇਨ 3 ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ “ਉਹ ਦਾ ... ਇਨਕਾਰ ਕਰੀਏ” ਨੂੰ “ਬੇ ਵਫ਼ਾ ਹੋਈਏ” ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਵੀ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਬਦਲੇ ਵਿਚ, ਇਹ, “ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ” ਨੂੰ “ਉਹ ਸਾਡਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਖਤਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹੇਗਾ।”⁵⁶ ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ,

[ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ] ਭਾਗ ਵਿਚ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਰਿਦਾਇਤਾਂ [ਮੱਤੀ 10:33] ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਇਦਿਆਂ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ [ਮੱਤੀ 10:32]! ਚੌਥੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਜੋ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹਨ ... । ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ ਜੋ ਬੇ ਵਫ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।⁵⁷

ਭਾਵੇਂ ਆਇਤ 13 ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਾਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਸਮਝਣਾ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੋ ਵੀ ਵਾਇਦੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ “ਉਹ ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ।” ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੈਣ ਹੈ, ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।⁵⁸

“ਇਹ ਸਤ ਬਚਨ” ਕਿਵੇਂ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ? ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰਨ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਆਉਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬੇ ਵਫ਼ਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਧੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, “ਅੱਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨੂੰ, ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੇ ਵਫ਼ਾਈ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”⁵⁹

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ (2:2)

2008 ਦੀਆਂ ਬੀਜਿੰਗ ਓਲੰਪਿਕਸ ਵਿਚ, 400 ਮੀਟਰ ਰਿਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਟੀਮ ਦੀ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਹੈਂਡਐੱਫ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਟ੍ਰੈਕ ਦੀਆਂ ਸਭ ਟੀਮਾਂ ਤੋਂ ਤੇਜ਼ ਟੀਮ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਤਗਮਾ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤਿਆ – ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬੈਟਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜੋ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਵਚਨ ਨੂੰ ਵੰਡਣਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇ. ਡਬਲਿਯੂ. ਰੇਬਰਟਜ਼ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਬਾਈ ਨੂੰ “ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਾਰ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ” ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਯਹੂਦਾਹ 3), ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰੀ ਵਰਦਾਨਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਜਾਂ ਗ਼ੈਰ-ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਤਦ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਣ।⁶⁰

ਕਾਸ਼ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਅਗਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਿਚ ਕਦੀ ਵੀ ਢਿੱਲ ਨਾ ਕਰੀਏ!

ਸਿਪਾਹੀ, ਖਿਡਾਰੀ, ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ (2:4-6)

ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਦੀ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਸੌਖਾ ਜੀਵਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਪਾਹੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਸੌਖਾ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਖਿਡਾਰੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੌਖੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਨਾਲ “ਦੁਖ ਝੱਲਣਾ” ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਸੀ (2:3)।

ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੋੜੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ *ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ*। ਈਮਾਨਦਾਰ ਸਿਪਾਹੀ ਆਪਣੇ ਕਮਾਂਡਰ⁶¹ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ (ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ) ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ⁶² ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਆਦਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਤੋਹਫੇ (ਜਿਵੇਂ ਜਾਇਦਾਦ) ਆਦਿ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਖਿਡਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜਿੱਤ ਦੇ ਮੁਕਟ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।⁶³ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਸਾਨ ਫ਼ਸਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 2:10 ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: “ਮਰਨ ਤੋੜੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹੁ – [ਅਰਥਾਤ,] ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਮਰਨਾ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਪਵੇ – ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੁਕਟ ਦਿਆਂਗਾ” (AB)।

“ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰ” ਕੀ ਹਨ? (2:4)

ਆਇਤ 4 ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ “ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਸਭਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਦਰ ਜੋਗ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:4) – ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮੂਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ

ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਮ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਨੈਕਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇ ਤੰਬੂ ਸਿਉਂਦਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:1-3) ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:8) ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਤ ਦਾ ਮੁਕਟ (2:5)

ਜਿੱਤ ਦਾ ਮੁਕਟ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਕਾਇਦੇ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਕਾਇਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਮੰਡਲੀਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਕਿ “ਮਸੀਹਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਾਇਦਾ-ਕਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ” ਜਾਂ “ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ।” ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ ਨਾ ਕਿ ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨੇ, ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਵੀ ਜਿੱਤ ਦੇ ਮੁਕਟ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਲੜਾਈ ਲੜਣ ਅਤੇ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ (4:7, 8)।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਭੋਗਦੇ ਹਾਂ (2:11-13)

ਕੀ ਅਸੀਂ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਾਂ? ਪੌਲੁਸ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਭੈੜਾ ਜਾਂ ਕਠੋਰ ਜਾਪਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਆਪਣੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰੱਖਿਆ:

ਪਰ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ... [ਇੱਕ] ਚੋਰ ਯਾ ਬੁਰਿਆਰ ਯਾ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਤ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਵੇ; ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦੁਖ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਲੱਜਿਆਵਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਇਸ ਨਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ (1 ਪਤਰਸ 4:15, 16)।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁੱਕੇ ਖਾ ਕੇ ਧੀਰਜ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹੈ? ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਖ ਝੱਲ ਕੇ ਧੀਰਜ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 2:20)।

ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, “ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਦੁਖਦਾਇਕ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਉਠਾਇਆ, ਆਮੀਨ।”

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (2:12)

ਰੋਮ ਦੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵੱਡਾ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣ। ਆਰ. ਸੀ. ਐੱਚ. ਲੈਨਸਕੀ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ, “ਜਲਦ ਹੀ ਉਹ ਦਿਨ ਆ ਗਏ ਜਦੋਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਭੱਟ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਜਾਂ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਧੂਪ ਛਿੜਕ ਕੇ ਅਤੇ ਸਮਰਾਟ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਜੋਂ ਨਾਮ ਦੇ ਕੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ।”⁶⁴

ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬੋਲ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ” (ਮੱਤੀ 26:72); ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਛੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਓਹ ... ਆਪਣੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ” (ਤੀਤੁਸ 1:16; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ, ਉਸ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਭੀੜ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰ” (ਮੱਤੀ 22:39)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ – ਪਰਿਵਾਰ, ਮਿੱਤਰਾਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ – ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ” (ਯੂਹੰਨਾ 13:34; ਵੇਖੋ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:8)।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਰਸ ਦੇ ਵਾਂਗ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰ ਸਕਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਮਸੀਹ ਸਾਡਾ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। “ਜੇ ਉਹ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਭੀ ਸਾਡਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ।”

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ (2:13)

ਤੱਥ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ” ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਉਤਸਾਹ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ, ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ-ਚੱਟਾਨ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਸਥਿਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 15:18)। ਉਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ; ਉਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੈ; ਉਹ ਅਟੱਲ ਅਤੇ ਅਛਿੱਗ ਹੈ; ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ। “ਉਹ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀਓਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੀਕ ਹੈ” (ਜ਼ਬੂਰ 100:5)। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਕੁਝ ਲੋਕ ਚਰਮ ਭਾਵ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ: “ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਬੇ ਵਫ਼ਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ; ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗਾ।” ਉਹ ਕਾਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, “ਸਾਡਿਆਂ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਥਾਈ ਪਰਿਣਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਦਾ ਸਾਡੀ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ।”⁶⁵ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਵਾਲਟਰ ਐੱਲ. ਲਾਏਫੇਲਡ, 1 ਅੱਡ 2 ਤਿਮੋਥੀ, ਟਾਈਟਸ, ਦ NIV ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੇਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਜ਼ੇਡੋਰਵਨ, 1999), 251. ²“ਮਨੁੱਖਾਂ” ਸਧਾਰਣ ਸ਼ਬਦ ἄνθρωπος (ਅੱਥਰੋਪੋਸ) ਦੇ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ³ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਰ, *ਏ ਗਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਅੱਡ ਅਦਰ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲਿਟਰੇਚਰ*, ਤੀਜਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਸੇਪ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ. ਫਰੈਡਰਿਕ ਵਿਲੀਅਮ ਡੈਕਰ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈਸ, 2000), 820. ⁴ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 472; ਡਬਲਿਯੂ. ਈ. ਵਾਇਨ, ਮੈਰਿਲ ਐਂਡ ਅੰਗਰ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਵਾਇਟ, ਜੂਨੀਅਰ, *ਵਾਇਨਸ ਕੰਪਲੀਟ ਐਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਓਲਡ ਅੱਡ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਸ* (ਨੈਸ਼ਵਿਲ: ਥੋਮਸ ਨੈਲਸਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1985), 3. ⁵1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:2 ਵਿਚ ਜਿਸ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਜੇਗ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:2 ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ “ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਜੇਗ ਹੋਣ” ਵਾਕ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹੀ ਹੈ। ⁶“ਗਵਾਹ” “ਸ਼ਹੀਦ” (μάρτυρ, ਮਾਰਟਸ) ਦੇ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ⁷ਬਾਉਰ, 225. ⁸ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੱਜ ਵੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ। ⁹ਜੌਨ ਆਰ. ਡਬਲਿਯੂ. ਸਟੈਟ, *ਗਾਰਡ ਦ ਗੋਸਪਲ: ਦ ਮੈਸੇਜ ਆਫ 2 ਤਿਮੋਥੀ*, ਦ ਬਾਈਬਲ ਸਪੀਕਰਜ਼ ਟ੍ਰੱਸਟ (ਡਾਨਰਸ ਗਰੂਪ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਇੰਟਰਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1973), 52. ¹⁰“ਮੇਰੇ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। NIV1984 ਵਿਚ “ਅਸੀਂ” ਹੈ। ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ਜਿਸ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 1:8 ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਦੁਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਹੋਵੀ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

¹¹ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 6:13; 7:23; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:7; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:7; 10:3, 4; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:11-17; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:18. ¹²ਜੇਮਸ ਥੋਮਸਨ, *ਇਕਵਿਪਡ ਫਾਰ ਚੈਂਜ: ਸਟੈਂਡੀਜ਼ ਇਨ ਦ ਪਾਸਟਰਲ ਅਪਿਸਟਲਸ* (ਅਬੀਲੀਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਹਿਲਕ੍ਰੈਸਟ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ, 1996), 123-24. ¹³ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 202-3. ¹⁴ਸੈਫਰਡ ਆਫ ਹਰਮਸਪੈਰਾਬਲ 6.2.6-7. ¹⁵ਬਾਉਰ, 859. ¹⁶ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 584. ¹⁷ਬਾਉਰ, 948. ¹⁸ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 24. ¹⁹ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:24, 26; ਗਲਾਤੀਆਂ 2:2; ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:16; 3:13, 14. ²⁰ਅਲਕ੍ਰੈਡ ਮਾਰਸਲ, *ਦ ਇੰਟਰਲੀਨੀਅਰ NASB/NIV ਪੈਰੋਲਲ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਇਨ ਗਰੀਕ ਅੱਡ ਇੰਗਲਿਸ਼* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੇਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਜ਼ੇਡੋਰਵਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1993), 614.

²¹ਸਟੈਫਾਨੇਸ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ 4:8 ਵਿਚ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਮੁਕਟ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ²²ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਕੁਝ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿਚ ਖੇਡਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਕੇ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਦੇ ਹਨ। ²³ਲਾਏਫੇਲਡ, 248. ²⁴ਐਚ. ਸੀ. ਜੀ. ਮਾਉਲ, *ਸਟੈਂਡੀਜ਼ ਇਨ // ਟਿਮੋਥੀ*, ਕ੍ਰੀਗਲ ਪੌਪੂਲਰ ਕਮੈਂਟਰੀ ਸੀਰੀਜ਼ (ਗਰੈਂਡ ਰੇਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਕ੍ਰੀਗਲ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, 1977), 77. ²⁵1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:10 ਵਿਚ ਅਤੇ 5:17 ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ²⁶ਸਟੈਟ, 56. ²⁷ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਰਾਉਤਾਂ 10:5; 20:4; 24:30, 31 ਵਿਚ ਆਲਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕਥਨ ਵੇਖੋ। ²⁸ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 123, 650. ²⁹ਬਾਉਰ, 674-75. ³⁰ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ, 2:15 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ।

³¹ਆਰ. ਸੀ. ਐੱਚ. ਲੈਨਸਕੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ” (ἐν ᾗ ὅτι, ਐਨ ਪੈਸਿਨ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ” ਹੈ (ਆਰ. ਸੀ. ਐੱਚ. ਲੈਨਸਕੀ, *ਦ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਸੈਂਟ ਪੌਲਸ ਅਪਿਸਟਲਸ ਟੂ ਦ ਕੋਲੋਸੀਅਨਸ, ਟੂ ਦੀ ਥਸਲੋਨੀਅਨਸ, ਟੂ ਤਿਮੋਥੀ, ਟੂ ਟਾਈਟਸ ਅੱਡ ਫਿਲਿੱਪੇਨ* [ਐਨ. ਪੀ.: ਲੂਥਰਨ ਬੁੱਕ ਕੰਸਰਨ, 1937; ਮੁੜ ਛਾਪਿਆ, ਕੋਲੰਬਸ, ਓਹੀਓ: ਵਾਰਟਬਰਗ ਪ੍ਰੈਸ, 1946], 785)। ³²ਐਲਗਜ਼ੈਂਡਰ ਕਾਰਸਨ, *ਇੰਗਲੈਂਡੀਨੇਸ਼ਨ ਆਫ ਦ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲਸ ਆਫ ਬਿਬਲੀਕਲ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਅਰਨੈਸਟੀ, ਆਮੇਨ, ਸਟੂਅਰਟ, ਅੰ ਅਦਰ ਫਿਜ਼ਿਓਲੋਜਿਸਟਸ* (ਏਡਨਬਰਗ: ਡਬਲਿਯੂ. ਵਾਇਟ, 1836), 21. ³³ਆਰਕੀਬਾਲਡ ਥੋਮਸ ਰੇਬਰਟਸ, *ਵਰਡ ਪਿਕਚਰਸ ਇਨ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਜਿਲਦ 4, *ਦ ਅਪਿਸਟਲਸ ਆਫ ਪੌਲ* (ਨਿਊਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਅੱਡ ਬੁਚਰਜ਼, 1931), 617-18. ³⁴ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 200. ³⁵ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 73; ਬਾਉਰ, 219. ³⁶ਪੌਲੁਸ ਨੇ 1:16 ਵਿਚ ਆਪਣੇ “ਸੰਗਲ” ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ। ³⁷ਵਾਇਨ, ਅੰਗਰ ਅਤੇ ਵਾਇਟ, 212, 388. ³⁸ਇੱਕ

ਵਾਰ ਫਿਰ, *ਡੀਓ* ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਬੰਧਨਾ” (ਵੇਖੋ KJV)। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ “ਸੰਗਲਾ” ਹਨ (NKJV; NJB; NRSV; NLT; NIV)। NCV ਵਿਚ “ਸੰਗਲਾਂ ਨਾਲ ਬੰਧਾ” ਅਤੇ “ਸੰਗਲਾਂ ਨਾਲ [ਜਕੜਿਆ]”; CJB ਵਿਚ “ਜੰਜੀਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ” ਕਿਉਂਕਿ 2:9 ਵਿਚ *ਡੀਓ* ਦੇ ਵਾਰ ਆਇਆ ਹੈ।³⁹ ਬਾਉਰ, 1039. ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਤ ਸ਼ਬਦ, ὑπομονή (*ਹੋਪੇਮੋਨ*), 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:11 ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।⁴⁰ ਵਿਲੀਅਮ ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ, *ਐਕਸਪੋਜੀਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਦੀ ਪਾਸਟਰਲ ਅਪਿਸਟਲਸ*, ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁੱਕ ਹਾਊਸ, 1965), 253.

⁴¹ਬਾਉਰ, 306. ਇਹੀ ਸ਼ਬਦ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:21 ਅਤੇ ਤੀਤੁਸ 1:1 ਵਿਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
⁴²ਮਾਉਲ, 84. ⁴³ਪੋਲੁਸ ਨੇ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:16, 17 ਵਿਚ “ਸਦੀਪਕ” (αἰών, *ਈਓਨ*) ਦੇ ਲਈ ਉਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।⁴⁴ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਰਵਗਿਆਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਬੀਮਾਨਦਾਰ ਦਿਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ (ਵੇਖੋ ਰਮੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:9, 10); ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਿਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਨੰਤਕਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਨਮਰਜੀ ਨਾਲ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।⁴⁵ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਪਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਐੱਸ. ਐੱਫ਼. ਬੈਨੇਟ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, “ਸਵੀਟ ਬਾਏ ਐਂਡ ਬਾਏ,” ਰਚਨਾ. ਅਤੇ ਸੇਧ. ਅਲਟਨ ਐਂਚ ਹਾਵਰਡ (ਵੇਸਟ ਮੁਨਚੇ, ਲੁਈਸਿਆਨਾ: ਹਾਵਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1994)।⁴⁶ ਹੋਰ “ਸਤ ਬਚਨ” 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:15; 3:1; 4:7-9; ਤੀਤੁਸ 3:4-8 ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।⁴⁷ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਖੇਡ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਮੋਏ,” “ਜੀਵਾਂਗੇ,” ਅਤੇ “ਰਾਜ” οὖν (*ਸਨ*, “ਨਾਲ”) ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ “ਇਨਕਾਰ” (ਤਿੰਨ ਵਾਰ) ਤੇ “ਬੇ ਵਫ਼ਾ” ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਨਾਕਾਰਾਤਮਕ α (*ਅ*) ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।⁴⁸ ਰੂਝ ਪਹਿਲੇ ਵਾਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ “ਜੇ” (γάρ, *ਗਾਰ*) ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੇਮ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। “ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,” ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਕਿ ਇੱਥੇ (ਇੱਕ ਗੀਤ ਦੀਆਂ) ਹੋਰ ਲਾਈਨਾਂ ਸਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਪਰ “ਜੇ” ਸਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਆਇਤ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ “ਸਦੀਪਕ ਤੇਜ” ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।⁴⁹ ਕਾਰਲ ਸਪੇਨ, *ਦ ਲੇਟਰਸ ਆਫ਼ ਪੌਲ ਟੂ ਤਿਮੋਥੀ ਐਂਡ ਟਾਈਟਸ*, ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਵਰਡ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਆਰ. ਬੀ. ਸਵੀਟ ਕੰਪਨੀ, 1970), 127. ⁵⁰ ਇਹ ਇੱਕ “ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਨਿਯਮਬੱਧ ਵਾਕ” ਹੈ; ਅਰਥਾਤ, ਕਥਨ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

⁵¹ ਯੂਨਾਨੀ ਮੂਲ ਪਾਠ ਦਾ ਅਰਥ ਸਿਰਫ “ਨਾਲ ਮੋਏ” ਅਤੇ “ਨਾਲ ਜੀਵਾਂਗੇ” ਹੈ। “ਉਹ ਦੇ” ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਮਝ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।⁵² ਰੋਮੀ ਅੰਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ, ਰੂਝ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਸ਼ਹੀਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ *ਐਕਟ ਆਫ਼ ਦ ਸਿਲੀਟਨ ਮਾਰਟਰਸ* 15 ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।⁵³ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਡੇਵਿਡ ਐੱਲ ਰੋਪਰ ਦੇ, *ਰੈਵੋਲੂਸ਼ਨ 1-11 ਐਂਡ ਰੈਵੋਲੂਸ਼ਨ 12-22*, ਟਰੁੱਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ ਕਮੈਂਟਰੀ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਸਰਸੀ, ਆਰਕਾਨਸਾਸ: ਰਿਸੋਰਸ ਪਬਲਿਕੇਸ਼ਨਸ, 2002)।⁵⁴ ਬਾਉਰ, 132-33. *ਅਰਨੇਮਾਈ* (“ਇਨਕਾਰ”) ਦੇ ਰੂਪ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 5:8 ਅਤੇ ਤੀਤੁਸ 2:12 ਵਿਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।⁵⁵ *ਪਿਸਟੇਸ* 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:2 ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ “ਮਾਤਬਰ” ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ।⁵⁶ ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ ਤੋਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 260. ⁵⁷ ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ।⁵⁸ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਤੀਤੁਸ 1:2 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ... ਜੋ ਬੂਠ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦਾ।”⁵⁹ ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ, 256. ⁶⁰ ਜੇ. ਡਬਲਿਊ. ਰੋਬਰਟਸ ਡਬਲਿਊ ਰੋਬਰਟਸ, *ਲੇਟਰਸ ਟੂ ਤਿਮੋਥੀ*, ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਵਰਡ (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਆਰ. ਬੀ. ਸਵੀਟ ਕੰਪਨੀ, 1964), 79.

⁶¹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਜਿੱਤ ਦਾ ਉਲੇਖ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਾਠ ਵਿਚ ਇਨਾਮ ਹੈ ਕਿ ਸਿਪਾਹੀ ਆਪਣੇ ਕਮਾਂਡਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।⁶² ਰੋਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਇੱਛ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।⁶³ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ (ਅੱਜ ਦੇ ਵਾਂਗ), ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਮਸੀਹੀਅਤ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਲੋਕ ਜੋ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਪੂਰ ਕਰਣਗੇ ਉਹ ਮੁਕਤ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਣਗੇ (4:7, 8)।⁶⁴ ਲੈਨਸਕੀ, 795. ⁶⁵ ਗੈਰੀ ਡਬਲਿਊ. ਡੇਮਾਰੇਸਟ, 1, 2 *ਬੱਸਲੋਨੀਅਨਸ*, 1, 2 *ਤਿਮੋਥੀ*, *ਟਾਈਟਸ*, ਦ ਕਮਿਊਨੀਕੇਟਰ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਜਿਲਦ 9 (ਵਾਕੋ, ਟੈਕਸਾਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1984), 263.